

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopenjske petič-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. obširnoste nujno vabilo na vaše naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jedem mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jedem mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ostanilo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Grof Hohenwart se pripravlja za odhod.

Zvezda grofa Hohenwarta je bila zopet zablestela, ko je grof Taaffe bil predložil svojo volilne reformo. Tedaj je grof bil osnoval koalicijo in to njegovo delo so proglašali liberalni in konservativni časopisi za vrhunec vse modrosti in gorenjski volilci so zapeljani po fajmoštrih in kapelanih za to njegovo delo mu izrekli celo zaupnico. Vsakdo je vedel, da je koalicija le nemškimi liberalcem v korist, katerih obstanek se je z njo rešil, in jako pomenljivo je, da je naša duhovščina takemu delu zastopnika gorenjskih kmetskih občin pritrjevala samo iz sovraštva do narodne stranke. To je bil dober dokaz, da naši katoliški stranki ni nič za vero, temveč jedino za gospodstvo v deželi. To jo je vodilo tudi pri volitvah, kajti drugače bi ne bila mogla postavljati za kandidate mož, ki na Dunaju vse svoje moči zastavljajo z grofom Hohenwartom vred proti dunajskim krščanskim socijalistom, potem pa mož, ki so celo več let bili pristaši nemško-liberalne stranke in o katerih je znano, da so očitno kazali svojo mrinjo do cerkve.

Mi nismo nikdar videli v grofa Hohenwarta delovanju prav nobene državniške modrosti. Poljake, nemške liberalce in nemške konservativce zjediniti proti grofu Taaffeju ni bilo najmanjše težave, ker so se vse te stranke bale razširjenja volilne pravice. Tudi ni nobena modrost, kaj razrušiti, temveč modrost je, kaj sezidati. Tukaj se je pa grof Hohenwart pokazal popolnoma nezmožnega. Ta vodja koalicije ni našel nobene poti za izvršitev glavne koaličijske naloge. Doba koalicije je bila popolnoma neplodovita in naposled se je razbilo slavljeno Hohenwartovo delo. Z njim je pa bila pokopana tudi slava njegova. Pri osnovanju koaličijske vlade se je grof Hohenwart popraševal za svet, pri osnovanju Badenijske vlade se pa ta državnik ni več vprašal, ker so se že bile spoznale sposobnosti njegove.

Grof Badeni se nič ne ozira na mnenje grofa Hohenwarta in njegov klub. Tudi upliv vodje konservativcev pri svojih pristaših je popolnoma zginit in ko je prišla dr. Luegerjeva afera na dnevni red, začel je njegov klub razpadati. Sedaj je že le bolj skupina veleposestnikov, pravi ljudski zastopniki so v tem klubu že redki. Jedino kranjski konservativci se ga še trdno drže in podpirajo s Hohenwartom vred vlado proti krščanskim socijalistom.

Grof pa že vender sam spoznava, da je njegov čas minol, in je le vprašanje časa, kdaj se umakne političnemu življenju. Poljski listi pišejo, da je grof Hohenwart bil te dni pri cesarju in se izjavil, da misli vsled starosti odložiti svoj državnozbornski mandat. Cesar ga je nagovarjal, naj še ostane v zbornici poslancev. Sedaj, ko se grof Badeni bori s protisemiti, je grof Hohenwart še nekoliko potreben vladi. Če on odstopi, potem pojde še nekaj poslancev v protivladni tabor. Na vlado grof Hohenwart nima sedaj najmanjšega upliva, temveč odločujejo le nemški liberalci in Poljaki, kolikor se pod Badenijem more govoriti o kakem uplivu parlamenta na vlado. Grof Hohenwart le še vladi dela tlako in skrbi, da je vladna večina nekaj večja.

Če grof Hohenwart že sedaj pojde, ne vemo, a dolgo več ne bode do tega, da bomo grofa Ho-

henwarta videli v gospodski zbornici mej političnimi upokojenci, kjer pa tudi ne bode igral posebne vloge.

Važno je vprašanje, komu se pridružijo slovenski konservativni poslanci, ko odstopi grof Hohenwart od političnega vodstva konservativne stranke. Njih glasilo „Slovenec“ je te dni dal razumeti, da pojdejo v novo katoliško ljudsko stranko. Ta stranka pa hoče po izjavah njenih članov posebno se ozirati na nemški značaj Avstrije. Kaj to pomenja v ustih Nemcev, ni treba praviti. V narodnem oziru se ta stranka postavlja popolnoma na stališče nemških nacijonalcev, največjih sovražnikov Slovanov. Seveda pri nemških volilcih se je ta stranka s tem le prikupila. Delovala bode na to, da se vpelje v Avstriji nemški državni jezik in tako uzakoni inferjornost slovanskih narodnostij.

Mi ne zahtevamo, da bi Slovenci morali napovedati novi stranki ali pa krščanskim socijalistom boj. Vsekako bi bilo pa izdajstvo našega naroda, ako bi njegovi zastopniki pridružili se takemu klubu. Mi našo katoliško stranko pač zmatramo, sodeč jo po njenih dosedanjih delih, popolno za zmožno narediti še to narodno izdajstvo.

„Slovenec“ sam je nedavno, vabeč slovenske poslance v Hohenwartovem klubu, naglašal potrebo, da je želeli, da bi vsi Slovenci bili v enem klubu. Če bi bil tiste besede zapisal zares iz srca, bi moral sedaj zahtevati, da vstopijo konservativni poslanci v hrvatskoslovenski klub. Toda najbrž jih bode sovraštvo do narodne stranke odvrčalo od tega koraka in bodo rajši se pridružili nasprotnikom našega slovenskega naroda in pokazali, da imajo tisti prav, ki trdijo, da je naši katoliški stranki slovenska narodnost deveta briga.

V Ljubljani, 29. novembra.

Novi češki deželni zbor bode imel 6 virilistov (4 škofe in 2 vseučiliška rektorja), 70 konservativnih veleposestnikov in 97 Čehov, 69 Nemcev. Mej Nemci bode 13 nemških nacijonalcev in dva klerikalca, drugi so pa vsi nemški liberalci. Mladočehi imajo večino v dveh kurijah, Nemci pa

Listek.

Na tujem ognjišču.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz ruščine prevel I. I. Kogej.)

VI.

(Dalje in konec.)

„To uganko je vender treba rešiti“, sem si mislil in izvedel, da so vsi doli, ter šel v gostilno. Tam sem našel vse zbrane, celo Aglaja Petrovna je bila (najbrže ni mogla spati to noč). Teta je sedela na divanu in počasi s prenehljaji, kakor da premišljuje vsako besedo, pripovedovala, da se je Sergěj, želeč uporabiti ostalek odpusta, odločil, da pojde za mesec dni v Pariz, in da se več ne povrne semkaj, temveč pojde naravnost v Petrograd. Odločil se je za to že davno, toda radi njegove skritosti z nikomer ni govoril o svojem namenu. Celo njej je razodel svoj načrt šele pred tremi dnevi.

Pogledal sem Ljubavino: Ona niti namežknila ni, kakor da se ni govorilo o Světovu, ampak o Carju-Gorobu. Moram priznati, da v tem trenutku me je razveselila — prava ženska hrabrost!

Marusja se je kazala zmagonosno; a Tanja — ta me je kar potrla! Ta je molče vzela pletivo in neudeležno gledala na svoje delo. . . Jaz kar spoznal nisem svoje nedavne sobesednice na stolpu — tam

je bil človek, tu — kamnit kip. Drugi dan po bratovem odhodu se je Ljubavina vrnila domov. Srečno pot! Po dolgem premisleku sem ukrenil molčati o nočnem dogodku.

VIII.

Minilo je šest mesecev. Približali so se božični prazniki. Jaz in Sergěj zopet sediva v knjižnici naše petrograjske hiše. Veselo gore v kaminu drva, in plamen fantastično razsvetljuje sobo. Že se je začelo temneti. Sediva in se pritvarjema, da čitava, — treba vesti se dostojno; dve uri sedeti drug pred drugim in molčati ne smeja, govoriti ne moreva, — preveč naju vest peče.

Vrata se tiho odpro in Marusja ustopi.

— Kako je? poprašujeva v jeden glas.

— Vedno jednako . . . blodi . . . ponavlja monotonno že davno znani nama odgovor.

Danes je že šesti dan, ko slišiva to frazo, da naju kmalu privede ob pogum.

Marusja se je v tem času zelo shujšala; meni je bilo kar hudo gledati njeno utrujeno, izmučeno postavo.

— Kar je, to je moralo tudi biti! je dejala sedaj.

— Kako to? vprašal je Sergěj.

— Iskala je bolezen in našla jo je. Vso zimo je gledala na to, da bi se prehladila. Čudim se samo, da ni še prej pljučnice dobila? Življenje jej pre-

sesta . . . Kolikokrat je govorila, da nima čemu živeti, da nikomur ni potrebna!

Marusja je umolknila.

Sergěj je nestrpno pahnul pred njim ležečo knjigo od sebe, vstal in začel hoditi gori in doli po sobi.

— Kaj pravi zdravnik? Kdaj pričakuje krize? je vprašal z čmernim pogledom.

— On sam ne ve! je odgovorila sestra in mahnila z roko.

Tu jaz nisem več vzdržal in karajoče dejal, srpo gledaje brata:

— Sergěj, zakaj si vse to storil? Da se ne sramuješ, prav res!

Ustavil se je pred menoj.

— Kaj sem storil? je vprašal presenečeno.

— Mari nisi videl, mari nisi mogel razumeti, da si ti, samo ti kriv Tanjine bolezni? Kako! Ti mož, ki poznaš ljudi in življenje, nisi li vedel, ko si predlagal Tanji svoje prijateljstvo, razgovarjal se in delal z njo po cele ure, da gotovo končaš s tem, da postaneš junak njenega romana? Mari nisi vedoma delal to, in ko si dosegel svoj cilj, skušal zamenjati jo z Ljubavino, katero si potem pustil, ne vedé, zakaj! . . .

Sergěj je stal bled in zelo razburjen. Ustnice so mu trepetale.

— Ti si sedaj-le tako nepravilčen proti meni,

v nobeni. V deželnem odboru so dosedaj imeli vsled kompromisa 3 odbornike, v bodoče bodo le jednega ali pa nobenega. Nemški časopisi napadajo vlado, da je premalo storila, da bi bila Nemcem v mestni skupini pomagala zopet do večine in bi v veleposestvu se bil sklenil kompromis. Kacih političnih posledic pa ta jeza ne bode imela. Nemški liberalci bodo tudi z naprejš podpirali vlado, če bode le na Dunaju protisemitom tako stopala na prste, kakor je dosedaj. Tej stranki so mari v prvi vrsti židovske koristi, kar se najbolje kaže v Luegerjevi aferi. Liberalci v vsem Badenija podpirajo, če tudi se na Nemce nova vlada nič bolj ne ozira, kakor se je Windischgrätzova.

Nova trozveza Opazuje se, da Nemčija nikakor posebno ne podpira Avstrije in Anglije v orijentskih stvareh, temveč le gleda, kako bi ustregla Rusiji. Nemčija tudi ne misli poslati druge vojne ladije pred Carigrad. Izgovarja se, da nima pripravnih ladij, v resnici pa ima le zaradi tega pomisleke, ker dotični predlog prihaja od avstrijskega zastopnika. Vedno jasneje se vidi, da v Berlinu mislijo, da trodržavna zveza se ne razteza na orijentske zadeve. To mnenje so nedavno očitno razglasila Bismarckova glasila, vladna so pa na to molčala. Po poročilu nekaterih listov so se glede turških zadev mej seboj popolnoma dogovorile Rusija, Francija in Nemčija. V tem oziru sklenile so nekako zvezo. Delovale bodo na to, da razmere na Balkanu tako uredijo, da ne bode nobene nevarnosti za evropski mir. Da obstoji taka zveza, se neki v kratkem očitno pokaže.

Srbija. Prestolni govor, s katerim se je otvorila srbska skupščina, seveda govori tudi o najnovejših dogodkih v Turčiji. V Carigradu pa vender ničesa ne bodo našli v tem govoru, n.d. čemer bi se mogli izpodtikati. Naglašajo se, da Srbija želi živeti v najboljših odnosih s Turčijo. Vlada srbska si vedno prizadeva, da bode Srbija zaščitnica miru in reda v orijentu. Prijateljski odnosi s Turčijo jej nakladajo celo dolžnost, po moči pripomoči, da se ohrani mir. Sultanu srbska vlada popolnoma zaupa in ga hvali, da hoče v turških pokrajinah uvesti jamstvo za svobodo vesti in kulturni napredek. — Iz vsega govora se vidi, da se Srbiji zdi najpovoljnejše, da ne pride v Makedoniji do kacih nemirov. V Belemgradu se boje, da bi pri kacih večjih premenah v Makedoniji Bolgarija ne dobila še večjega upliva. Vse dosedanje revolucionarno gibanje v Makedoniji je imelo bolgarski značaj in v Belemgradu se boje, da iz tega ne bode nič dobrega. Za srbsko vojno o prisvojenji Stare Srbije in kacega dela Makedonije pa Srbom manjka tudi denarja.

Krščanski socijalizem v Nemčiji že mnogim preseda. Spoznavajo namreč, da vodi ravno tja, kakor rdeča internacionala, k prekuciji. Ker se opira na vero in tako lažje razširja mej priprostim narodom, je še nevarnejši, kakor druga socialna demokracija, ker se bode lažje razširil na kmetih. Baron Stumme se je na shodu odposlancev protestantskih delavskih društev naravnost izrekel, da krščanski socijalizem vodi k vstaji. On bode pa

cesarju priporočal najstrožje navedbe proti krščanskemu socijalizmu, da se le vstaja prepreči. Do podobnega prepričanja, kot v Nemčiji, utegnejo pač še marsikje priti.

Volilno gibanje.

G. dr. Ignacij Žitnik nam je poslal ta-le popravek:

V 271. številki „Slovenskega Naroda“ z dne 23. novembra 1895 čitam v članku „Volilno gibanje“ mej drugim nastopno: „Za vsak govor na raznih klerikalnih shodih je morala katoliška stranka plačati dru. Šusteršiču 15 gld., vrh tega mu je morala povrniti vse potne stroške in plačati za odvjetnika običajno dijeto. Da zavrne v naprej vse morebitno utajevanje, konstatujemo, da je to klerikalni dež. poslanec dr. Ignacij Žitnik povedal bivšemu poslancu g. dru. Jos. Vošnjaku, neki drugi član katoliške stranke pa je to kot resnico potrdil. G. dr. Ig. Žitnik je pri tisti priliki tudi pripovedoval, kake poskuse dela dr. Šusteršič, da si pomnoži klientelo.“ V smislu tiskovnega zakona blagovolite vzprejeti gorenje trditve naslednji popravek: 1. Podpisani se sploh ne spominjam, kedaj in ka bi bil z g. drom. Vošnjakom govoril o g. dru. Šusteršiču. 2. Če pa sva govorila, potem odločno zanikam, da bi bil jaz to in tako govoril, kar se goči zatrjuje, in to že iz tega razloga, ker je neresnično. 3. Meni sploh ni znano, ali g. dr. Šusteršič dela kake poskuse, da si pomnoži klientelo. V Ljubljani, 28. novembra 1895. — Dr. Ig. Žitnik.

Opomba uredništva: Gospod dr. Josip Vošnjak se pa natanko spominja, da mu je g. dr. I. Žitnik vse to in prav tako povedal in je pripravljen to potrditi s prisego.

* * *

Iz Krškega, 20. novembra.

Pri včerajšnji volitvi pokazali so se Krčani kot zavedni meščani, na katere sme naš zastopnik ponosen biti, kakor smo Krčani ponosni na svojega zastopnika. V volilnem imeniku je vpisanih 72 volilcev, od katerih so pa štirje častni meščani (grof Taaff, Conrad, Winkler in Vencajz) pri oddajanju glasov računati ne morejo, tako da je krških volilcev 68. Od teh 68 volilcev vdeležlo se je volitve 61 ali skoraj 90%, od katerih je dobil naš kandidat dr. Ivan Tavčar 57 glasov ali 83% od vseh glasov, ali 93% od oddanih glasov. Ostalo je le 7 volilcev, 2 se nista mogla volitve vdeležiti, in sicer se ni c. kr. okrajni komisar, ker je vršil volitve v Kostanjevici in jeden meščan, ker je sedaj v Trstu; voliti ali k volitvi ni priti hotelo le 5 volilcev, in sicer c. kr. okrajni glavar, ki kot voditelj volitve ni hotel voliti, c. kr. okr. zdravnik, c. kr. žvinozdravnik, jeden c. kr. davčni pristav in 1 meščan. Vsa čast pa gre našemu županu, ki je vodil celo volilno gibanje taktno in tako dovedel Krčane do navedene složnosti.

* * *

Iz brdskega okraja, 25. novembra.

Župnik zlatopoljski in volilni mož izrekel je po volitvah v Kamniku: „vajete že imamo, treba nam le še biča“. Te besede, smešne same na sebi, se venderle tako značilne za jedino zveličevalno klerikalno stranko, da zaslužijo, da jih izve širši svet. Te besede kažejo vso nagoto, vso podlost one stranke, katera hoče v najbližji bodočnosti osrečiti kmeti stan, ga rešiti davkov in naklad in vojaščine in — kar je najvažnejše — večnega pogubljenja. Te besede izdajajo namen zlobnega hujskanja in nizki cilj požrtvovalne agitacije kranjskega klerikalstva za časa deželnozborskih volitev. Kaj jim mar, tem

laži apostolom, blagor kmetkega stanu, kaj jim mar visokost deželnih naklad, ali cena žita ali lovstva postava! Tem hinavskim oznanjevalcem ljubezni do bližnjega ni kmeti stan nikdar preveren, če se gre za njih lakomne žepe: od siromaka, ki še zadnje dneve svojega življenja ne pozna človeku primerne hrane in kaj šele juhe, jemlje nekateri svitke krone za podelitev — zadnjih sakramentov (na zahtevanje navedemo fakta.) Žito jim nikdar ne pozebe: dobe ga gotove mere, naj je cena istega visoka ali nizka. In zajčja pečenka jim tekne, tudi če zajca ni ustrelil mož, ki ima orožni list in lovsko karto (na zahtevanje postrežemo s fakti.) Vajete že imamo treba nam le še biča! Za „vajete“ in za „bič“ so se poganjali in se poganjajo ti katoliški možje. „Vajeti“ in „bič“ — torej zvonec v političnem življenju je njih geslo, je njih cilj — sredstva pa so bila laž in sumničenje, in obrekovanje in jezuitsko hinavstvo. Imajo naj „vajeti“, privoščimo jim tudi „bič“; žalostno je le, da jim kmeti ljudstvo samo izročuje „bič“ ono kmeti ljudstvo, katero naj predstavlja uprsko živino v tem političnem vozu, ono kmeti ljudstvo, katero bo danes ali jutri imelo priliko seznanjati se z „bičem“ svojih voditeljev. No, tolaži nas zavest in upanje, da bo morda dosegel „bič“ klerikalne stranke, kar ni mogla doseči možata in resna beseda posvetnega razumnštva.

—r.

Dopisi.

Iz Gradeca, 27. novembra. (Še jedenkrat „Podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu“.) V „Slovenskega Naroda“ šte. 269 z dne 21. t. m., v dopisu: iz Celjskega okraja, izrečena je želja, naj bi jaz sam javno povedal, zakaj sem odtegnil svoje moči „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu“. O vsej zadevi, kakor se kaže, prav dobro poučenem gosp. dopisniku se ne zdi verjetno, da bi bil jaz le zaradi preoblega drugega dela pustil zavod na cedilu, „kateri je vsled zaupanja do mene slovenska inteligencija s svojo požrtvovalnostjo postavila na precej trden temelj.“ Res je. Pri vsem drugem obilem delu osobito zadnjih let našlo se je in se je moralo najti tudi toliko časa, da sem prej kakor slej pri tem zavodu posel predsednika in kesneje tudi blagajnika, kakor je treba, vestno in kolikor mogče natančno izvrševal. Zadnjih osem let sem imel poleg tega še srečo, da sta me moja sinova zapored kot tajnika društva prav tako vneto podpirala. Brez pretiranja smem torej reči, da smo ves ta čas vsa dela za društvo opravljali. Vse to tudi javno poudarjam, kajti vsaka skromnost bi bila v tem slučaju popolnoma neumestna. Z veseljem me je osobito navdajalo, da se je društvena glavnica izdatno množila, akopram smo že mej uboge in podpore vredne vseučiliščnike slovenske delili dvakrat in trikrat večje podpore od onih, ki smo jih delili še le malo let prej. Vstrajal bi bi bil tudi še v prihodnje z isto požrtvovalnostjo pri društvu, da se ni zgodilo, česar ne bi bil nikdar pričakoval. Toda povem naj kar naravnost: Da sem po resnem preudarku odtegnil društvu svojo pomoč, to je zasluha večine sedanjih tukajšnjih slovenskih vseučiliščnikov samih in nikogar drugega. Dobro vem, da sem bil zlasti dobrotnikom društva celo dolžan povedati, zakaj sem društvo zapustil, a zdaj je tudi dovolj jasen vzrok, zakaj sem vkljub temu bil to v svoji zahvali zamolčal. Sicer pa v tolažbo vseh prijateljev „Podpiralne zaloge“ tu javno naglašam, da so njene denarne razmere prav zdaj jako ugodne; to dokazi naslednji občni pregled njenega premoženja. Do konca letošnjega aka-

kakor morejo biti jedino le mladeniči! je dejal skoro šepetaje, vidno boječ se, da bi se razsrdil z zvokom lastnega glasu. — Ko sem predlagal Tatjani Griгорjevni svoje prijateljstvo, sem jej povedal že naprej, da moja pesem je speta (ti sam si bil porok najinega razgovora), to se pravi — jaz je nisem slepl. Mamica sama je želela, da bi ona delala z menoj — torej v tem jaz tudi nisem kriv. V Ljubavino sem se jaz res zagledal, toda ona je zahtevala od mene, kar mi ni bilo možno storiti! Njene želje nisem mogel izpolniti... je pristavil naglo. — Sicer mi pa to ni žal... Jaz je nikdar nisem ljubil od srca! Tanja se me je vso zimo trdovratno ogibala: jaz sem se ji hotel iznova približati, toda ona tega ni hotela... Ti sam vidiš, kako me vznemirja njena bolezen! Jaz pa ne samo, da se nisem spremenil v vedenju proti njej, temveč morda... On ni dokončal svoje misli, zapel se in pristavil:

— V čem sem jaz kriv?

Znirne bratove besede so me pomirile; zarudel sem in opravičuj se odgovoril:

— Marusja pravi, da v blodenji samo tebe kliče... vedno o tebi govori!

— Da! pritrdila je sestra.

— Revica! zašepetal je Sergěj in zopet začel nemirno hoditi po sobi. — Kaj naj storim! Ne morem, ne smem!

Veliko trpljenje se je pokazalo na njegovem častnem, odkritem obličju. Videti je bilo, da se je strašna borba, stara borba iznova vnela v njegovem srci, da ni vedel, zakaj bi se odločil, ni vedel, kako bi postopal.

— Kaj pa ne moreš, Sergěj? vprašal sem ga glasno.

On se je stresel.

— Ne morem... Ne morem... ženiti se, rekel je s težavo. — Sicer pa, ako bi bil jaz res, dasi proti svoji volji, vzrok vse te nesreče — kako bi drugače popravil svojo napako? Kot pošten človek ne morem tega tako pustiti, ker... tako se je zapletal v svojih besedah in mislih.

— Veš kaj, Sergěj, o svatbi nikar ne govori! dejala je z nekakim ponosom Marusja.

— Ako Tanje ne ljubiš, ona ne bo nikdar zadovoljna, da bi se ti iz usmiljenja ali iz čustva časti oženil z njo!

Sergěj je z jedva vidno ironijo pogledal sestro in dejal:

— Kako malo poznaš ti človeško srce sploh in moje posebe!

In res, Marusja je v tej zadevi prav malo vedela; jaz sem pa že davno razvidel, da Sergěj ni cenil Tanje, dokler ga je ona tako spoštovala, temveč sedaj, ko ga je tekom vse zime obdajala z prezira-

njem, sedaj šele jo je začel ljubiti. Toda jaz sem zapazil v tem trenutku še nekaj drugega: sedaj šele mi je postal jasen vzrok, zakaj je bežal pred čarom Ljubavine v Kostelnicih v dobro znani mi noči. Vendar na svoje vprašanje nisem dobil odgovora, zato sem iznova korakal k napadu.

— Zakaj se pa ne moreš oženiti?

Sergěj je nakrat vzdignil glavo:

— Vidva ne verjeta, vidva ne razumeta...

Ona sama mi je govorila... sama pokojnica mi je zapretila... je začel in ustavil se.

Marusja je debelo pogledala — vedela je, da je brat naklonjen spiritizmu, a mislila ni, da se mu je že toliko udal.

Dlje časa molčati, ne bilo bi častno.

— Tvoja pokojna žena, da ni hotela dopustiti tvojega zakona z Ljubavino? sem rekel, skušaje govoriti mirno.

On me čudno pogleda.

— Je li bilo to zvečer pred tvojim odhodom v Paris, ponoči v vrtu? sem nadaljeval istotako mirno.

— Kako pa veš to? začudil se je Sergěj.

— Oprosti mi, Sergěj, da sem te nehoté prevaril: glas, katerega si slišal, ni bil zagoben, temveč moj! In povedal sem mu natanko, kako je bilo.

Sergěj je ostal, kakor je stal, kakih pet minut,

čedičnega leta smo mej uboge in podpore vredne slovenske vseučilišnike razdelili 12.314 goldinarjev, dijaškemu društvenemu odboru pa sem izročil dne 7. t. m. 9369 gld. 75 kr., oboje skupaj 21.683 gld. 75 kr., v katero vsoto pa še vsakoletni manjši društveni troški niso uštet. Vsega sedanjega premoženja v znesku 9369 gld. 75 kr. je 8450 gld. (in sicer 7250 gld. v pisnih denarne vrednosti in 1200 gld. v gotovini) lastnia društvene glavnice, 919 gld. 75 kr. pa je gotovina razpoložnina za akademično l. 1895/96. Zadnjih 8 let sem bil torej tudi blagajnik društvu in treba je, da navedem natančno po letih, koliko smo razdelili v tem času mej uboge in podpore vredne naše vseučilišnike. Stvar je tále: Leta 1888.: 617 gld.; l. 1889.: 642 gld.; l. 1890.: 573 gld.; l. 1891.: 809 gld.; l. 1892.: 1070 gld.; l. 1893.: 1147 gld.; l. 1894.: 1039 gld.; in leta 1895.: 1001 gld.; skupaj 6898 gld. in zadnja štiri leta tudi vsakrat nad tisoč goldinarjev. V osmih letih tedaj 6898 gld. Ker smo dozdej vsega skupaj razdelili 12.314 gld. razvidno je, da smo v petnajstih letih (namreč od leta 1872. pa do leta 1887.) razdelili le 5416 gld., tedaj v osmih letih 1482 gld. več, kakor v petnajstih letih. In vendar smo v teh osmih letih še glavnico pomnožili za 1200 gld. Tu ni, da bi se dalje o tem razpravljalo, številke same govore jasno in odločno. Kako važno je za društvo, da se je pri vsem tem tudi glavnica tako pomnožila, razvidno je posebno v tem hipu. Ako bi „Podpiralna zaloga“ po sedaj ne dobivala nobene druge podpore od onih deželnega zbora kranjskega in štajerskega, razdelila bi vendar vsako leto lahko 700 gld. in to je že vsota, katera še nekoliko preseza ono, ki jo povprek vsako leto razdelita nemška in italijanska „Podpiralna zaloga“ skupaj mej svoje dijake. Razvidno je pa iz tega tudi do dobra, koliko boljše so gmojne razmere v našem društvu primeroma z onima dvema zavodoma istega namena in smotra. Obstanek našega društva je s tem popolnoma zagotovljen in da sem mogel v tako ugodnih gmočnih razmerah izročiti „Podpiralno zalogo“ naslednikom, navdaja me s posebno zadovoljnostjo in ob jednem tudi z opravičenim zadoščenjem. To mi povrača vrhovato ves trud, ki sem ga imel z društvom v teh triindvajsetih letih.

Dr. Gregorij Krek,
c. kr. vseučilišni profesor.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. novembra.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozarjamo na nocojšnjo predstavo slavne Delavigneove žaloigre „Ludvig XI.“, v kateri bo gospod ravnatelj Mandrovič nastopil v veleinteresantni naslovni ulogi, ki daje predstavljalcu priliko, pokazati vse svoje umetniške sposobnosti. Pričakovati je, da bode gledališče dobro obiskano. — V nedeljo se bode zopet pela tako priljubljena opereta „Nittouche“. Ob sebi je umevno, da bode naslovno ulogo pela gosp. Polakova, katere velikanski uspeh v tej ulogi je še vsakomur v živem spominu. „Dram. društvu“ je le čestitati, da se mu je posrečilo pridobiti to izvrstno moč.

— („Janko in Metka.“) Prihodnja operna noviteta bode opera v treh dejanjih „Janko in Metka“, nemški spisala Adelajda Wette, uglasbil Engelbert Humperdinck, poslovenil M. Mar-

kakor da je bil pribit na mestu. In jaz sem zaslišal, kako je zašepetal:

— Je bilo mari ves čas tako? ... In jaz sem slepil sam sebe! ...

Nakrat je naglo stopil k meni in podal mi roko.

— Hvala ti, Saša! Dvakrat sem ti hvaležen: prvič zato, da nevedé nisi dopustil, da bi napravil največjo neumnost — ženil se s tako žensko, kakoršna je Aglaja Petrovna, drugič zato, da si me oprostil iz onega težkega okovja, v katero sem se sam ukoval!

In njegovo lice se je razvedrilo. Tako radostnega in veselega ga nismo videli že mnogo let.

— Da bi bil jaz vedel, v katerem grmu zajec tiči, povedal bi ti bil že prej! sem vzkliknil.

— Prej mi tudi treba ni bilo praviti! Izbral si, korenjak, najpripravnejši čas! je rekel, blaženo in zvito nasmehnil se ter poljubil me.

Devetega dne je bila pri Tanji kriza in končala se, hvala Bogu, srečno. Koncem svečana je bila že krepka.

V aprilu, ko smo po poroki spremili Sergēja in Tanjo Světovo na kolodvor Varšavske železnice, poslužil sem se pred tretjim zvonjenjem trenutka, šel k njej in zašepetal:

— Povrnite se kmalu domov, Tanja! Za granico je dobro, a verujte, mnogo boljše je na domačem ognjišču!

k i č. Ta opera pride v prvi polovici meseca decembra na oder. Dramatično društvo je dalo libretto napisati. Knjižica se dobiva v g. Šešarka trafiki izvod po 30 kr.

— (Ljubljanski Sokol) priredi jutri zvečer na čast bivšemu osemletnemu starosti svojemu, častnemu članu gosp. Ivanu Hribarju slavnostno bakljado in serenado, pri kateri sodelujeta iz prijaznosti pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ v skupnem zboru pod vodstvom g. prof. Grbiča, ki je požrtovalno obljubil svojo pomoč. Sokoli se zbirajo ob polu 8. uri zvečer v društveni opravi v „Narodnem domu“, od koder odkorakajo ob 8. uri z zastavo skozi Slonove ulice, Sv. Petra cesto čez Mesarski most in Mestni trg ter skozi Čevljarske ulice pred stanovanje g. Ivana Hribarja v Gospoških ulicah. Tam zapojeta združena zbora 3 pevske točke: 1.) „Sokolska“, zložil A. Förster; 2.) „Svoji k svojim“, zložil Bendel in 3.) „Slovanski brod“, zložil Gerbič. Po serenadi je odhod k „Maliču“ v stekleni salon, kjer bode sokolski večer s prosto zabavo. Pri tej sodelujeta zopet obe pevski društvi, in društveni tamburaši.

— (Podiranje poškodovanih poslopij.) Poslopje deželne bolnice na Dunajski cesti je zgubilo že streho in se nadaljuje sedaj delo z odnašanjem in odstranjenjem lesovja. Pri stari meščanski bolnici v Špitalski ulici rušijo delavci že zidovje. Schreyerjeva hiša se tudi že podira. Kakor se nam zagotavlja, bode ta dve poslopji v teku decembra do pritičja podrti. Špitalska ulica kaže se pasantu te dni v podobi „predora“ z — leseno streho, ki bode še kake 14 dni v veljavi, zatem pa se bo lesovje odstranilo. Mnogo pa imamo v mestu celo po nekaterih prometnih cestah še vedno dokaj poškodovanih poslopij, katerih se v tem ugodnem času niti gospodarji niti — delavci ne lotijo.

— (Nadomestni rezervniki) domačega pešpolka baron Kuhn štev. 17 in oni deželne brambe, odšli so deloma že v sredo večer deloma včeraj vsak na svoj dom.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bili sta pri tukajšnjem porotnem sodišču zopet dve obravnavi. Pri prvi bil je 19 let stari tesarski pomočnik Franc Sever iz Črnuč obtožen hudodelstva uboja. Slaboumni Jakob Žumberger, posestnikov sin iz Spodnjega Kašlja, pomagal je dne 30. oktobra nekemu možu goniti kupljeno živino v Gornjo Šiško. Ko je dobil plačilo, napil se je tako, da je na potu domu zabredel in namesto v Spodnji Kašelj prišel v Kleče ter se vlegel v Avšičevem hlevu, kjer je spal tudi obtoženec. Ker Žumberger v svoji pijanosti ni dal miru, spravljal ga je obtoženec k bližnjemu kozolecu ter ga z debelim koncem biča udaril nekočkrat po glavi. Drugo jutro našli so Žumbergerja mrtvega. Kakor so zdravniki konstatovali, počila mu je vsled udarcev lobanja. Porotniki potrdili so z 11 glasovi vprašanje glede uboja in sodišče obsodilo je Severja na 4 leta težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 30. oktobra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi sedel je na zatožni klopi 32 let stari oženjeni delavec Jože Komovc iz Rakeka, obtožen hudodelstva uboja in prestopka zlobnega poškodovanja tuje imovine. Vsled prepira z nekim gostom razbil je Komovc dne 15. septembra v Medenovi krčmi v Cerknici jedno steklenico in več čaš. Meden zahteval je vsled tega povračilo škode. V tem trenutku vstopi v gostilno posestnik Jakob Vičič, in zapazivši, zakaj se gre, pristopi k Komovcu rekoč: „Plačajte, jaz sem občinski sluga; zdaj gremo spat!“ ter za šalo in smeje prime obtoženca za ramo. V tem hipu potegne Komovc nož iz žepa in sune ž njim večkrat zaporedoma Vičiča ter ga rani na prsih, na trebuhu in, ko je hotel prijeti za nož, še na levi roki. Gostilničar strga na to Komovcu nož iz rok, Vičič pa se vleče še do bližnjega hrama, kjer se zgrudi na tla. Umrl je še isto noč vsled otrovanja krvi, provzročene po trebušni poškodbi, bila je pa tudi prsna rana sama na sebi smrtna poškodba. Obdolženec zagovarjal se je trdeč, da je bil vsled pijanosti nezavesten, kar pa so priče odločno zanikale. Porotniki potrdili so z 10 glasovi stavljena jim vprašanja glede uboja in zlobne poškodbe tuje imovine in sodišče obsodilo je Komovca na 7 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 15. septembra vsakega kazenskega leta.

— (Ustrelil) je v nedeljo dne 24. t. m. posestnika sin Jernej Habjan na Rantošu 39letnega

čevljarja Matijo Božiča. Ta je bil velik pretepač. V nedeljo že na potu iz cerkve se je s Habjanom nekaj ruval, popoldne pa je prišel pred Habjanovo hišo in siloma skušal vrata odpreti, da bi se z mladim Habjanom spoprijel. Mladi Habjan je odprl vrata in dvakrat ustrelil iz revolverja na besnega B žiča ter ga zadel v prsa. Božič je umrl, Habjan pa se je sam ovadil škofjeloškemu sodišču.

— (Nesreča na železnici.) Včeraj popoldne ob 3. uri 40 minut je zagrebški osebni vlak pri postaji Zidani most trčil s tovornim vlakom, ki je vozil iz Celja. Jeden vagon zagrebškega vlaka je bil zdrobljen, v njem vozeči se potniki pa ranjeni. Ranjenih je bilo vsega skupaj 7 oseb, šest potovalcev in jeden železničar.

— (Tatvina.) Minoli teden sta ključavničar Zupančič in posestnika sin Marentič ulomila v pošto poslopje v Gradcu in poleg uradne sobe nahajajočo se prodajalnico ter ukradla nekaj denarja in nekaj blaga. Orožniki so ju že aretovali in izročili sodišču v Metliki.

— (Okrajno glavarstvo za tržaško okolico.) Sprožila se je zopet misel, naj bi se slovenska okolica odločila od mesta in sicer najprej na ta način, da bi se ustanovilo za okolico posebno okrajno glavarstvo, tako da bi okoličani ne občevali več z državnimi oblastmi posredovanjem tržaškega magistrata, nego naravnost, in bi se v marsikaterem oziru otresli pogubnega varuštva vladajoče laške gospode. Ideja je gotovo dobra, a je li tudi izvedljiva, je drugo vprašanje.

— (Roparski umor) se je glasom brzojavnega poročila zgodil nocoj ponoči v Trojanah. Podrobnosti še niso znane.

* (Aleksander Dumas †) Sinoči ob 6. uri je v Parizu umrl največji dramatični pisatelj našega stoletja, Aleksander Dumas. Pokojnik se je rodil dne 28. junija l. 1824. v Parizu kot sin romani-pisca istega imena. Že s 17 leti je izdal zbirko pesmij „Péchés de jeunesse“, katere pa niso nič kaj ugajala. Potoval je potem s svojim očetom po Aziji in po Afriki ter, vrnivši se v Pariz, obelodanil roman v šestih delih „Histoire de quatre femmes et d'un perroquet“, kateremu je sledila cela vrsta drugih romanov kakor „Césarine“, „Le roman d'une femme“, „Le docteur Servais“ itd. Največjo slavo pa je genijalni pisatelj dosegel z romanom, zajetim iz lastnega življenja „La dame aux camélias“, kateri je pozneje dramatisoval in ki se še dandanes igra na vseh velikih odrih. S to igro se je začela doba modernega realizma na odru. Kmalu na to je spisal igrokaza „Diane de Lys“ in „Le demimonde“. Kakor tu tako je tudi skoro v vseh drugih spisih obdelovalisto snov, položaj žene v francoski družbi, položaj, kateri sta ustvarila zakon in navada. Take igre so „Le fils naturel“, „L'ami des Femmes“, „La femme de Claude“, „Monsieur Alphonse“, „L'étrangère“, „Le divorce“, „L'affaire Clémenceau“, „Le père prodigé“. Leta 1875. je postal član francoske akademije.

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Ženska podružnica v Idriji 94 kron po gospe Fani Lapajne, blagajničarici. — Po slovenskih dijakih v Ljubljani nabrani 2 kroni 40 vin. Skupaj 96 kron 40 vin. Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za društvo „Radogoj“: Gosp. A. Aškerc, Škale Velenje, 4 krone, kot majhen izraz velikega veselja, da je dne 25. t. m. pri volitvah v mestni skupini zmagala naša narodno-napredna stranka. Slava!

Brzjavke.

Dunaj 29. novembra. Grof Edvard Taaffe je danes dopoldne ob 10. uri 15 m. umrl. Že več dni je bil nezavesten. Kadar se je nekoliko zavedel, je govoril o političnih rečeh, misleč da predseduje minister-skemu svetu. Vse stranke so poslale v Nalžov kondolenčne brzjavke, k pogrebu pojdejo zastopniki vseh parlamentarnih klubov. Cesarja je vest o Taaffeovi smrti močno ganila.

Dunaj 29. novembra. Pogreb grofa Taaffeja bode v ponedeljek ob polu 3. uri.

Dunaj 29. novembra. Poslanska zbornica je v današnji seji rešila brez posebne debate več malih predlog. S parlamenta vihrata dve črni zastavi v znak žalovanja za grofom Taaffeom.

Dunaj 29. novembra. Slovensko-hrvatski klub je odložil definitivni sklep o zopetnem vstopu v klub konservativcev do po novem letu.

Dunaj 29. novembra. V včerajšnji seji proračunskega odseka je Klun priporočal ustanovitev hrvatske gimnazije v Pazinu in zgradbo novega gimnazijskega poslopja v Ljubljani. Gregorčič je izjavil, da goriški Slovenci niso zadovoljni z ustanovitvijo pripravljavnice

na gimnaziji in zahteval, naj se ustanove slov. paralelke, govoril tudi o obrtnih strokovnih šolah na Goriškem ter o nezasišlanem postopanju glede mestne slovenske ljudske šole v Gorici Klun je priporočal, naj se ustanovi na Kranjskem strokovna šola za keramiko in strokovna šola za lesno obrt v Ribnici.

Dunaj 29. novembra. Protisemitje so včeraj priredili 18 shodov, na katerih so se vzprejele resolucije, da je z vsemi silami nadaljevati boj zoper liberalno stranko in novo vlado. Sklenilo se je tudi, delovati na to, da se liberalni listi kolikor mogoče odstranijo iz javnih lokalov.

Dunaj 29. novembra. V kratkem se zberò poslanci kmetskih občin na posvetovanje glede pogodbe z Ogersko ter bodo želje kmetovalcev sporočili vladi po posebni deputaciji.

Zahvala.

Častitim volicem iz skupine Postojina-Vrhnika-Lož izrekam svojo toplo zahvalo, da so me počastili s svojim zaupanjem. — Trudil se bom po svoji skromni moči zastopati vsikdar koristi miliga nam slovenskega naroda in svojih volilcev.

Vrhnika, dne 28. novembra 1895.

(1566)

Jos. Lenarčič.

Zahvala.

Po končanih deželnozborskih volitvah izreka izvrševalni odbor narodne stranke vsem okrajnim in krajnim zaupnim možem, kakor tudi vsem somišljenikom in volilcem po mestih, trgih in po deželi srčno zahvalo za njihovo neumorno, trudaljubivo delovanje. Delujte v istem smislu naprej, da prešine prava narodna zavest vse sloje našega slovenskega ljudstva.

V Ljubljani, dne 27. novembra 1895.

Za izvrševalni odbor narodne stranke:
dr. vit. Bleiweis-Trsteniški.

(1567)

Bratje Sokoli!

V soboto 30. listopada 1895
bode

slavnostna bakljada in serenada

na čast zaslužnemu bratu

Ivanu Hribar-ju.

Zbiramo se ob 1/8. uri zvečer v „Narodnem domu“ v telovadnični galeriji.

Oprava: Polna društvena oprava. Zimska suknja dovoljena.

Nastop bodi čim najmnogobrojnejši, da dostojno počastimo vrednega sobrata in društvenega peporoditelja!

Na zdar!

Dr. Ivan Tavčar,
t. č. starosta.

Josip Nolli,
t. č. tajnik.

Meteorološko poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	736.8	-4.4°C	sr. zah.	megla	
29.	7. zjutraj	737.3	-2.3°C	sl. jvzh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	737.3	-1.0°C	sl. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura -4.0°, za 4.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	" 80	"
Avstrijska zlata renta	120	" 95	"
Avstrijska krona renta 4%	99	" 75	"
Ogerska zlata renta 4%	121	" 10	"
Ogerska krona renta 4%	98	" 20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1017	" —	"
Kreditne delnice	370	" 50	"
London vista	121	" —	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 05	"
20 mark	11	" 81	"
20 frankov	9	" 60 1/2	"
Italijanski bankovci	44	" 80	"
C. kr. cekini	5	" 70	"

Najboljše

srajce za gospode

z gladkim in nagubanim oprajem,

kakor tudi

ovratnike in manšete

obrambnike (hlačnike)

in vedno najnovejše v

kravatah

priporoča

(1494—2)

Alojzij Persché

Pred škofijo 22 poleg mestne hiše.

Pristno ruske

gumaste galoše

le najboljše vrste

za dekleta gld. 1.60

„ dame gld. 1.90, „ 2.20

„ gospode „ 2.80, „ 3.20

ponuja

(1444—4)

Henrik Kenda

v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Šen Salthal v Ansoos, Ischi, Gmund, Solnograd, Steyr, Lina, Budejovice, Eisenj, Marjane varo, Heb, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
06. 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
06. 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Šen Salthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

06. 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
06. 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Salthal, Dunaj.

06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Šen Salthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomosa, Bregena, Ouh, Genovo, Paris, Steyr, Lina, Gmund, Ischi, Budejovice, Eisenj, Marjane varo, Heb, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

06. 7. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Kasni tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lince-Hied.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjanih varov, Plunja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundana, Ischi, Ansoos, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

06. 5. uri 10 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
06. 11. uri 26 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjanih varov, Plunja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Genove, Ouh, Bregena, Inomosa, Zell na Jeseru, Land-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.

06. 9. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
06. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Salthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

06. 9. uri 35 min. zvečer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
06. 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06. 7. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.
06. 5. uri 55 min. popoldne v Kamnik.
06. 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

06. 6. uri 50 min. zjutraj iz Kamnika.
06. 11. uri 15 min. popoldne „ „
06. 6. uri 30 min. zvečer „ „

(5—276)

Učenca

(1564—1)

slovenskega in nemškega jezika zmožnega, ki je prvi razred gimnazije ali realke dobro dovršil in je poštenih staršev, vzprejme takoj v trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki Friderik Skušek v Metliki.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev
zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom
sok za prsa, pljuča in
zoper kašelj

prirejen iz planinskih zelišč in lahko
rastopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr.,
12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (1563-1)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Krajevni agenti

za star, fini dalmatinski cognac s prima-referencami, se vzprejmejo
za Ljubljano. — Ponudbe si izprosi V. Lukšič v Spiljetu (Spalato).

Št. 33.865.

Razglas.

(1511—3)

V četrtek dne 5. decembra 1895 od 11. do 12. ure dopoldne se bode vršila pri tukajšnjem uradu

minuendo licitacija za preskrbovanje hrane in vožnje odgoncev pri odgonske postaje občini v Ljubljani za leto 1896.

K tej licitaciji se vabijo podvzetniki s pristavkom, da je udeležiteljem vložiti 50 gld. varščine.

Mestni magistrat kot odgonska-postajska občina
v Ljubljani

dne 13. novembra 1895. leta.

Razpis.

V zmislu §§. 7 in 12 postave z dne 23. junija 1892, dež. zak. št. 35, razpisuje podpisani urad

službo občinskega zdravnika

s sedežem v Loki ali Zidanem mostu z letno plačo 800 gld.

Prošnje za to službo z dokazi, predpisanimi v §. 15 gori navedene postave in popolnega znanja slovenskega in nemškega jezika, naj se vložijo do konca decembra 1895 pri podpisnem uradu.

Županstvo v Loki pri Zidanem mostu

dne 19. novembra 1895.

(1517—2)

Anton Kajtna, župan.

Objava.

C. kr. tobačna glavna tovarna v Ljubljani
razpisuje s tem

ponudbeno obravnavo
za leta 1896 in 1897 zaradi odpeljave
ekskrementov iz stranišč, kakor tudi
odpeljave smetij in tobačnih odpadkov
iz gnojne jame.

Zadnjih se na leto okoli 200 metriških centov nabere.

Ponudniki imajo svoje s kolekom od 50 kr. opremljene ponudbe v dvojnem zapečatenem kuvertu, katerih zunanji naj ima naslov na urad, notranji pa napis: „Ponudba za odpeljavo fekalij, smetij in tobačnih odpadkov“

do 2. decembra 1895

v uradni pisarni c. kr. tobačne glavne tovarne uložiti.

Ponudbenikom je dano na prosto voljo za odpravo fekalij zase in za odpeljavo smetij ter tobačnih odpadkov zase oferirati.

Pogoji, kakó in kedaj naj se čistijo stranišča in gnojne jame, se ob navadnih uradnih urah v tovarniški pisarni upogledati morejo.

V Ljubljani, dne 21. novembra 1895.

Swoboda.

(1536—3)